

Wroga z ziemi ojczyzny i wytyczeniu granic odrodzonej Polski na Baltyku, Odrze i Nysie.

W oparciu o historyczne zwycięstwo Armii Radzieckiej, która zdurkotała doszczętnie tyranję okupanta hitlerowskie go i uchroniła Polskę od inwazji imperializmu nagłomerykańskiego — Polska Partia Robotnicza, współdziałając z pozostałymi stronnictwami demokratycznymi, zmobilizowała i poprowadziła masy pracujące do walki o zwycięstwo i ugruntowanie władzy ludu pod

Polska Partia Robotnicza odniosła swe historyczne zwycięstwo dzięki temu, iż w działalności swej opierała się na zasadach marksizmu-leninizmu, na historycznych doświadczeniach Związku Radzieckiego i WKP(b), na wielkich ideach Lenina i Stalina. Polska Partia Robotnicza bezwzględnie swę zwycięstwo temu, iż trzon kierowniczy Partii toczył niezmordowaną walkę z prawicowo-nacjonalistyczną grupą Gomułki, na którą po

przysłał z całym obozem demokracji i socjalizmu. Dzięki zwycięstwu powstała Polska uczuć, wszyscy patrioci, skubliżając się jeszcze moniej wo kół kontynuatorki jej wielkie go dzieła — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej przewodniczącemu, Prezydentowi Polski Ludowej, towarzyszą Bolesław Bieruta w Narodowym Frontie Walki o Pokój, o zrealizację 6-letniego Planu budownictwa socjalizmu, walki o szczęście i rozkwit naszej ojczyzny.

Grudzień 1951 roku.

5) Polecieć komitetom wojewódzkim i komitetom powiatowym uczcić pamięć bohaterów wojny i bojowników.

zamieszczony je w „Gazecie” w okresie trwania konkursu).

W ostatnich dniach uścisłyśmy o rozwijającym się na wsłi krakowskiej współzawodnictwie w akcji kontraktacyjnej, zainicjowanym przez chłopów z gromady Gołoz. Donosiłmsy o postępie tej akcji, oparłmsy m. in. na dobrej pracy kierowników grup hodowców (jak w dzisiejszym numerze na str. 3). Nasza kontrola terenu wskazuje jednak, że są jeszcze gminy, do których nie dotarł dotąd ruch współzawodnictwa. Skłautem niedostatecznej pracy politycznej ze strony miejscowego aktywu, chłopci nie doceniają ani jeszcze w pełni ani znaczenia kontraktacji, ani plynących z niej korzyści gospodarczych.

Do takich gmin należy np. KALWARIA w pow. wadowickim. Trzeba zaznaczyć, że gmina ta ma poważne osiągnięcia w realizacji zobowiązań towarowych i finansowych. W okresie planowego kupu i spłaty podatków, aktywni tamtejszy dobrze spełniał swe zadania w pracy masowej politycznej. Gdy jednak nadzedł moment, w którym należało nasilić pracę wokół kontraktacji, okazało się, iż dużej części naszych towarzyszy i bezpartyjnych aktywistów zdawało się, jak gdyby mogli teraz spocząć na laurach. Rezultat jest taki, iż podczas gdy w gminie Kalwaria plany skupu zboża i finansowe zostały wykonane niemal w pełni — plan kontraktacji na I kw. 1952 został doprowadzony zaledwie do 21 proc., zaś na II kw. dopiero do 24 proc.

Gdy setki gromad w naszym województwie podejmują apel chłopów z Gołoczy w gminie Kalwaria żadna gromada dotąd nie przystąpiła do współzawodnictwa w kontraktacji. Aktywni nie zwrócili uwagi chłopom na to współzawodnictwo, nie pobudził ich ambi-

cji w kierunku wydzignięcia się na wyższe niż dotąd miejsce w wykonywaniu planów, nie pobudził inicjatywy. Towarzysze w Kalwarii mówili nam, iż „czytali w gazecie” o apelu Gołoczy. Nie przyszło im jednak na myśl zorganizować choć jedno zebranie w tej sprawie!

Wiemy, iż postępy akcji kontraktacyjnej zależą w wielkiej mierze od równoczesnego mobilizowania wsł do walki ze spekulacją, której „bazą operacyjną” jest przede wszystkim nielegalny ubój. Otóż w Kalwarii prezydium GRN nie prowadziło w ciągu roku żadnej ścisłej kontroli uboju tułczuków, żadnej nawet ewidencji. Stosowano zasadę, „Kto zgłosi się do lekarza wet., ten otrzymuje prawo uboju”. I to było wszystko. Niki nie notował nawet nazwisk zgłaszających ubój. Nie potrzeba tłumaczyć, iż taki „liberalizm” dawał okazję do licznych nadużyć, do przedsięwzięć spekulacyjnych, a to nie mogło sprzyjać rozwojowi kontraktacji. Z tym „systemem” należy jak najprędzej skończyć!

Czy w Kalwarii w ogóle nie było robiono w dziedzinie kontraktacji? Nie, tak że nie było, gdyż część aktywu nie zapala jednak sprawy. Szczególnie wiele wysiłków włożyli pracownicy GS, którzy wyjeżdżali na gromady i w indywidualnej pracy agitationalnej pożytkiwali umowy. Tak np. ostatnio ob. Stanisława Cwiłko zekontaktywał w Leńcach 13 sztuk, tow. W. St. rzak w Stanisławku Dolnym 20 sztuk, tow. W. Pleszczyk w Zarzeczach W. i Wysokiej 7 sztuk, ob. J. Chrostek wspólnie z aktywnym gromadzkim w Przytkowicach pożytkował umowy na 30 sztuk itd. Dodac należy, iż pracownicy GS jak J.

Chrostek, S. Karaś, M. Stankiewicz, J. Malczyński sami w swoich gospodarstwach zakontaktywali trzode, dzięki czemu rozprzeczali w rozmowach z chłopami najlepsze argumenty — argumentem przykła-

du.

Alle oto oprócz pracowników GS, którzy głównie przyczynili się do podanego wyżej częściowego wykonania planów — są przecież w gminie członkowie i pracownicy prezydium GRN, są aktywiści ZSCh i innych organizacji masowych! Właśnie dlatego, w akcji kontraktacyjnej byli oni dotąd nieczynni, plany zostają wykonane tylko częściowo. Właśnie dlatego muszą ony, czym prędzej wziąć się do pracy, by nadrobić swą dotychczasową opieszałość!

Chłopci w gminie Kalwaria — jak tego dowiedli, realizując swe zobowiązania w skupie zboża i spłacie podatków — dobrze pojmują, na czym polega sołusz robotniczo-chłopski i przejęli są troski o jak najlepsze zaopatrzenie klasy robotniczej. Ale nie jednemu z nich dotąd nie udało domłono, względnie nie przypomniano, iż kontraktacja trzymała ma pod tym względem nie mniejsze znaczenie od skupu zboża.

Towarzysze z Kalwarii — trzeba rzucić inicjatywę zwołania zebrania gromadzkich podjęcia uchwały o przystąpieniu do współzawodnictwa w akcji kontraktacyjnej! Na pewno okaza się wtedy, że chłopci tej gminy nie mają ochoty ani zamiaru pozostawać w tyle za innymi gminami, tak jak nie pozostawali w dotychczasowym wypełnianiu swych patriotycznych obowiązków. I że potrafili nie tylko zrealizować plany skupu zboża, ale podjąć również przykładem również inne opóźnione gminy!

zamieszczony je w „Gazecie” w okresie trwania konkursu).

Komuniści polscy w Związku Radzieckim realizowali te same hasła polityczne i demokratyczne, organizując Związek Patriotów Polskich, tworząc dzięki bratniej pomocy rządu radzieckiego, WKP(b) i wielkiego wodza narodów Józefa Stalina dywizję im. Tadeusza Kościuszki, a następnie I i II Armię Polską, które dzielnie walczyły u boku bohaterkiej Armii Radzieckiej, uczyniły w tym wypieceniu wroga z ziemi ojczyzny i wytyczyły granicę odrodzonej Polski na Bałtyku, Odrze i Nysie.

W oparciu o historyczne zwycięstwo Armii Radzieckiej, która zdziesiątowała doszczętnie tyrana okupanta hitlerowskie go i uchroniła Polskę od inwazji imperializmu naglo-amerykańskiego — Polska Partia Robotnicza, współdziałając z pozostałymi stronnictwami demokratycznymi, zmobilizowała i poprowadziła masę pracującą do walki o zwycięstwo i ugruntowanie władzy ludu pod

imperializmu amerykańskiego, od grabieżczego planu Marshalla, utrwalia w oparciu o pomoc Związku Radzieckiego gospodarkę niezależności kraju, zlikwidowała źródła kryzysu i bezrobocia, podniosła poziom życia materialnego i kulturalnego robotników, pracujących chłopów i inteligencji, torowała polskiej nauce, literaturze i sztuce drogę do rozwoju i rozkwitu, stworzyła przesłanki ofensywy socjalistycznej.

Polska Partia Robotnicza odniosła swe historyczne zwycięstwo dzięki temu, iż w działalności swej opierała się na zasadach marksizmu-leninizmu, na historycznych doświadczeniach Związku Radzieckiego i WKP(b), na wielkich ideach Lenina i Stalina. Polska Partia Robotnicza zawdzięcza swe zwycięstwo temu, iż trzon kierowniczy Partii toczył niezmordowaną walkę z prawicowo-nacjonalistyczną grupą Gomułki, na którą po

Historyczne zasługi Polskiej Partii Robotniczej uczą go dnie robotnicy polscy, potęgują ich wysiłki w dziele realizacji planów wytwórczych, pracujących chłopów walcących o zwiększenie wydajności rolnictwa, spełniając sumienie swe obowiązując wobec Państwa Ludowego, ucząc robotnicy, chłopów i inteligencja, wzmacniając władzę ludową, potęgując siły obronne naszej ojczyzny, zabezpieczając wieczysty spójny z Związkiem Radzieckim przyjaźń z całym obozem demokracji i socjalizmu. Dzieła sięta rocznicę powstania PPR uczęszczają wszyscy patrioci, skupiają się jeszcze monieł wo kół kontynuataorki jej wielkie go dzieła — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej przewodniczącego, Prezydenta Polski Ludowej, towar zsa Bolesława Bierut a w Narodowym Frontie Walki o Pokój, o realizację 6-letniego Planu budownictwa socjalizmu, walki o szczęście i rozkwit naszej ojczyzny.

Gruździeń 1951 roku.





